

твоѣй, Още живѣе, и ѣ Господинъ надъ Вгѹп-
томъ! — Како вы мѡжалъ да вѣрѹва това Іа-
ковъ! Но, соглѣдавши даровѣ, Отъ Іосифа про-
вѡдины, и Царски колесницы, провѣди съ като
Отъ долбокаго сна. Дѹша въ немъ на ново ѡ-
живѣ. Сынъ ми Іосифъ Още живѣе! вѣкна ка-
то вѡнъ себѣ Отъ радости. Това ми ѣ довол-
но! Требѹва догдѣ самъ живъ Още ѣднѡждь да
го видимъ.

Никакъ не закоснаваѹщи прѹготовиса съ
Сынами на пѣть. Взѣха всѣ стада и всѣ имѣ-
нїе своѣ, и ѡтїдоха въ Вгѹпетъ. На край Ха-
наана принесѣ Іаковъ Бѡгѹ жѣртвѹ. Нѡщїю ѡви-
мъ Бѡгъ въ снѣ това: Свобѡдно, Іакове, иди
въ Вгѹпетъ; азъ ще тѣ пѡзимъ; Іосифъ на
смѣртной постѣли твоѣй ще тѣ затвѡри ѡчи; ве-
лїкїй Нарѡдъ Отъ тебѣ ще произыде. — Бѡжїа
ѡвѣщанїа тѣа ѡсвободїха совѣтмъ вѡзлїваго
Стѡрца Отъ страха. Пѡлнъ ѹтѣшенїа продѡл-
же пѣтешествованїе своѣ.

Когда съ приближи къ престѡлномѹ Градѹ
Вгѹпетскомѹ, провѡди Іѹдѹ напредъ, да ѡви-
Іосифѹ дохѡжданїе своѣ. Іосифъ, чѹвши, какъ
ѡтѣцъ мѹ иде, ѡтїде скоро къ немѹ на Цар-
ской колесницѣ на срѣтенїе. Издалѣка соглѣдав-
ши го слѣзе съ колесницы, и ѡтїде, да, като
дѡвръ Сынъ, ѡтца своего прїемне. Іаковъ пад-